

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო

განკარგულება №

—მარტი 2023 წელი

ქალაქ თბილისში, საბურთალოს რაიონში, სოფელ დილომში, დიდგორის ქუჩასთან მდებარე უსახელო ქუჩისთვის და მასთან არსებული I შესახვევისთვის კალიგრაფ გადამწერის მანანა ზედგინიძის სახელის მინიჭების შესახებ

საქართველოს ორგანული კანონის - “ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი” 68-ე მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის, „მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ“, საქართველოს მთავრობის 2015 წლის 1 ივნისის №239 დადგენილებისა და „ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე გეოგრაფიული ობიექტების სახელდების წესის დამტკიცების შესახებ“, ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 16 ივნისის №14-59 დადგენილების თანახმად, ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ დაადგინა:

1. საბურთალოს რაიონში, სოფელ დილომში, დიდგორის ქუჩასთან მდებარე უსახელო ქუჩას და მასთან არსებულ I შესახვევს მიენიჭოს კალიგრაფ გადამწერის მანანა ზედგინიძის სახელი, თანდართული რუკის თანახმად.

2. ქ.თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიამ, ოთხი თვის ვადაში, უზრუნველყოს ამ განკარგულების შესასრულებლად საჭირო ღონისძიებების განხორციელება.

3. განკარგულება, ერთი თვის ვადაში, შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში (მისამართი: ქ. თბილისი, დავით აღმაშენებლის ხეივანი, №64).

X=475716 Y=4625059

I შტა.

მანანა ზედგინძობის ქ.

X=475962 Y=4625333

X=475916 Y=4625012

X=475912 Y=4625022

1:2,500

ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს

სახელდებისა და სიმბოლოების კომისიის

თავ-რექ-ნ ნინო ვარდოსანიძე

მოქ. იოსებ მაჭავაძის

მცხ. ქ. აბიჯიძის სოფელი ფოქოში-დიდუბის ქ. 143

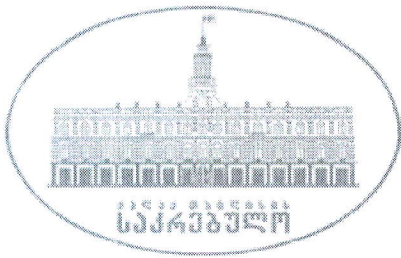
ტელ. 577103507

პ/ნ 01003005852

ზ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

ვინცთი შიანი ჭოთი მისამართი ზემო სვეტიცხოველში ახსენებენ შინა
ნაწვეთს ხომდღის მღვდელს მხელ ქადაგ აბიჯიძის, სოფელი ფოქოში
შემოქმანი ნაწვეთს სვეტიცხოველს 01.72.14.016.663.
ნაწვეთს ნომერი 02/443.

ი. მაჭავაძის
საეპისკოპოსო 20236.

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო

TBILISI CITY MUNICIPAL ASSEMBLY

წერილის ნომერი: **03-0323074100**
თარიღი: **15/03/2023**

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საჯარო სამართლის
ადრესატი: იურიდიული პირი ქალაქ თბილისის ტრანსპორტისა და ურბანული
განვითარების სააგენტო
მისამართი: თბილისი, შარტავას ქ. N7

სააგენტოს უფროსს ბატონ ვიქტორ წილოსანს

სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიაში მიმდინარეობს ადმინისტრაციული საქმისწარმოების პროცესი იოსებ მაჭავარიანის 2023 წლის 06 თებერვლის საქმე #19/032303725-03 დაკავშირებით, რომლითაც ითხოვს სოფელ დილოში უსახელო გეოგრაფიული ობიექტის სახელდებას.

გთხოვთ, შეისწავლოთ დანართში, ჩვენს მიერ არაპროფესიონალურად მოხაზული ტერიტორია და გამოგვიგზავნოთ 01.72.14.016.633 საკადასტრო ერთეულთან გამავალი ქუჩის სიტუაციური ნახაზი ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2015 წლის 16 ივნისის #14-59 დადგენილების შესაბამისად.

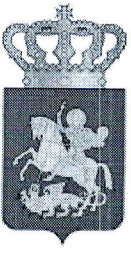
დანართი 3 (სამი) გვერდი.

ნინო ვარდოსანიძე

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო-
სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისია-კომისიის
თავმჯდომარე

გამოყენებულია კვალიფიციური
ელექტრონული ხელმოწერა/
ელექტრონული შტამპი

ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საჯარო
სამართლის იურიდიული კირი – ქალაქ თბილისის
მუნიციპალიტეტის ტრანსპორტისა და ურბანული
განვითარების სააგენტო

წერილის ნომერი: 16-01230751566
თარიღი: 16/03/2023

ადრესატი: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულო
მისამართი: თავისუფლების მოედანი N2

სიმბოლიკის კომისიის თავმჯდომარეს

ქ-ნ ნინო ვარდოსანიძეს

მის: თავისუფლების მოედანი #2

ტელ: +995(32)2 15 92 92

ქალბატონო ნინო,

ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის ტრანსპორტისა და ურბანული განვითარების სააგენტომ განიხილა თქვენი 15.03.2023 წლის #03-0323074100 (15.03.2023წ. #14-01230743628-16) განცხადება, რომლის პასუხადაც მოთხოვნის შესაბამისად ვიგზავნით კარტოგრაფიულ მასალებს არსებული დასახლების, სკვერის, სპორტული მოედნის, გზის, ჩიხების, შესახვევისა და გასასვლელების მითითებით. (იხ. დანართი)

ვიქტორ წილოსანი

სააგენტოს უფროსი

გამოყენებულია კვალიფიციური
ელექტრონული ხელმოწერა/
ელექტრონული შტამპი

მანანა ზედგინიძე

დროთა განმავლობაში დავიწყებულ მწიგნობარ ქალთა რიცხვს მიეკუთვნება პოეტი მანანა ზედგინიძე. ბიოგრაფიული ცნობები მის შესახებ თითქმის არაა შემორჩენილი, უცნობია მისი დაბადებისა და გარდაცვალების წლები. მანანა გარდამავალი ხანის პოეტია. მას იმ პერიოდში მოუხდა მოღვაწეობა, როდესაც დიდ ნაყოფიერ შემოქმედებით მუშაობას ეწეოდა თეიმურაზ მე-2.

როგორც ისტორიული წყაროებიდან, ასევე მანანას პოეტური მემკვიდრეობიდან ჩანს, რომ იგი ერეკლე მეორის თანამედროვეა. იგი სოფელ ძევერის (გორის რაიონი) მკვიდრია (ახლაც ცხოვრობენ ამ სოფელში ზედგინიძეები). ჰყოლია ერთი ქალიშვილი[1]. დავით რექტორმა მრავალ დავიწყებულ სახელთან ერთად ქართულ ლიტერატურის ისტორიას შემოუნახა მანანას სახელიც, ორი მისი საკმაოდ მოზრდილი პოეტური ნაწარმოები "შაირნი" და "ციებასთან ზაასი" დავით რექტორს (მესხიშვილი) შეუტანია თავის ცნობილ ანთოლოგიაში. ბიოგრაფიულ-რელიგიური ხასიათის ნაწარმოები "შაირნი" წარმოადგენს საკმაოდ მოზრდილ ნაწარმოებს და შეიცავს 68 ტაეპს. დაწერილია თექვსმეტმარცვლიანი შაირით. მასში ვხვდებით გარკვეულ ისტორიულ ფაქტების დასახელებას. მაგ.: ერეკლეს ბრძოლა ჭარ-ლეკებთან და სხვ. მანანა მოწმეა ირაკლის სამხედრო და პოლიტიკური ძლიერებისა. "შაირებში" მანანა გვამღევეს მეფის გაზვიადებულ, მაგრამ მაინც საგულისხმო დახასიათებას.

როგორც მანანას ლექსებიდან ვგებულობთ, მისი ზოგიერთი ლექსი ხანდაზმულობაში უნდა იყოს შეთხზული. "შაირებში" იგი არა ერთხელ იმეორებს: "დაცემული ვარ ცოდვისგან, ყოველჟამ სიკვდილს მოველი". იგი მოსთქვამს, რომ ცოდვილი დედაკაცია და ეშინია სამოთხის კარი დახურული არ აღმოჩნდეს მისთვის. მისი არსება მოიცავს სინანულს: "მე სული დავისნეულე, დავზნელდი მწარის სენითო, არასდროს კარგი არა ვთქვი, მუდამ ღმერთს ვცოდე ენითომ[2]. მანანას მეორე ნაწარმოები "მანანასაგან ციების ზაასი" წარმოადგენს სახუმარო დიალოგს, დაწერილი თექვსმეტმარცვლოვანი რუსთველური შაირით და შეიცავს შვიდ სიტყვა-პასუხს.

მანანას პოეტურ შემოქმედებას ამშვენებს მის მიერ გადაწერილი "ვეფხისტყაოსნის" ხელნაწერები: (Q-296) და გორის ისტორიულ-ეთნოგრაფიულ მუზეუმში დაცული "ვეფხისტყაოსნის" ხელნაწერი (ნომ. 124). პირველი ნუსხა "ვეფხისტყაოსნისა" (Q-296) წარმოადგენს კრებულს. მასში მოთავსებულია გალექსილი "წმინდა გიორგის ცხოვრება" და თვით "ვეფხისტყაოსანი", რომლის ტექსტიც მომდინარეობს ვახტანგისეული გამოცემიდან. რესტავრირებულია XIX საუკუნის ხელით, მაგრამ ქალაქის ჭვირნიშანი 1788 წელს აღნიშნავს[4]. მანანა თავის ლექს-ანდერძში, რომელიც დართული აქვს ხსენებულ ნუსხას, კრიტიკოს-შემფასებლის როლში

გვევლინება. საერო "ვეფხისტყაოსანს" საღმრთო "წმინდა გიორგის ცხოვრებას" ადარებს და ამ უკანასკნელს აძლევს უპირატესობას.

მეორე ხელნაწერი "ვეფხისტყაოსნისა" (ნომ. 124) გადაწერილია 1839 წელს ზედგინიძე ფებრონიას (იგივე მანანა) მიერ[6]. ხელნაწერში წარმოდგენილი ტექსტი მომდინარეობს "ვეფხისტყაოსნის" ვახტანგისეული რედაქციიდან (1712 წლის გამოცემა). ოღონდ გზადაგზა (კერძოდ, პროლოგი და პოემის შუამონაკვეთშიც) ერთვის რამდენიმე ჩანართი სტროფი, რომელიც ამოღებულია პოემის ვრცელი რედაქციის შემცველი რომელიღაც ნუსხიდან[7]. ხსენებულ ხელნაწერს ბოლოში დართული აქვს ანდერძი: "ალიწერა ესე ვეფხისტყაოსანი ზედგინიძის ასულ ფებრონიასაგან.წლსა (1839) აპრილის პირველ დღესა..." ამას წინ უძღვის სამსტროფიანი ლექსითი ანდერძი, სადაც დამატებულია ცნობა, რომ ფებრონიას სახელი მონაზვნამდე მანანა ყოფილა.

აქედან გამომდინარე, ჩვენ შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ ვ. კეკელიძის სახ. ხელნაწერთა ინსტიტუტში დაცული "ვეფხისტყაოსნის" ხელნაწერი Q-296 და გორის ისტორიულ-ეთნოგრაფიულ მუზეუმში დაცული "ვეფხისტყაოსანი" [9] (ნომ. 124) გადაწერილია მანანა (ფებრონია) ზედგინიძის მიერ, რომლის ბიოგრაფია აქამდე ბურუსით იყო მოცული. მანანა ზედგინიძეს პირველი ხელნაწერი (Q-296) 1788 წელს გადაუწერია, სანამ მონაზვნად აღიკვეცებოდა, რადგან მას ხელნაწერის ანდერძში თავისი ქალიშვილობის სახელით ვეცნობით. ხოლო მეორე ხელნაწერი (ნომ. 124) კი უფრო მოგვიანებით, 1839 წელს. ამ დროს იგი უკვე მონაზონია და ფებრონიას სახელით წარმოგვიდგენს თავის თავს.